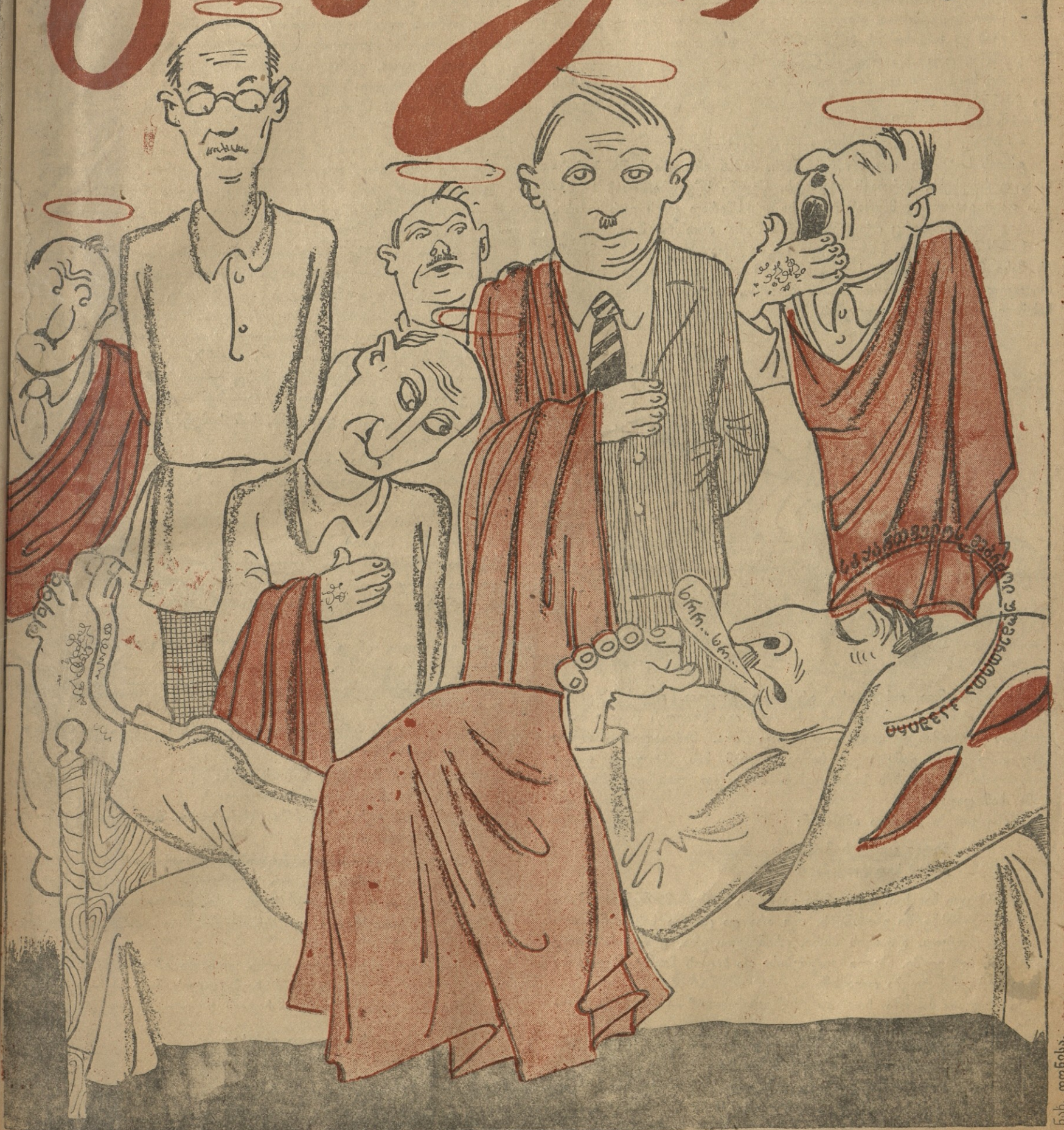

51250
№ 31.

№ 11
1937
ფასი 50კ.

მეშე

ღვთისმშობლის მიძინების პაროდია (საქ. მუჰის „მეშაობის წარსულიდან“).

საქ. მუჰის ცენტრალურ საბჭოს ყოფილმა, ტროცკისტულმა გამგეობამ ანტირელიგიურ პროპაგანდის წარმოების საქმეში სრული უმოქმედობა გამოიჩინა.

მებრძოლ უღმერთობის საქართველოს კავშირის გამგეობა ტროცკისტულ ფენით ეკლ ნახშირი.

ბრძოლის ნაცვლად „მებრძოლ შტაბს“ ხელი გულზე ვფინა. და „ღვთისმშობლის“ ხატივით ესვენა და ექინა.

„აგვაშენა“ ჩვენ მათმა მიღწევებმა „მალაღმა“ და ვისურვოთ მათ პორტრეტს არ წაბადოს ახალმა.

ნახ. ღონისა.

„მე ვერ გეტყვი ვერასოდ, ჰკითხეთ ჩემს ცოლს ვერასოდ“

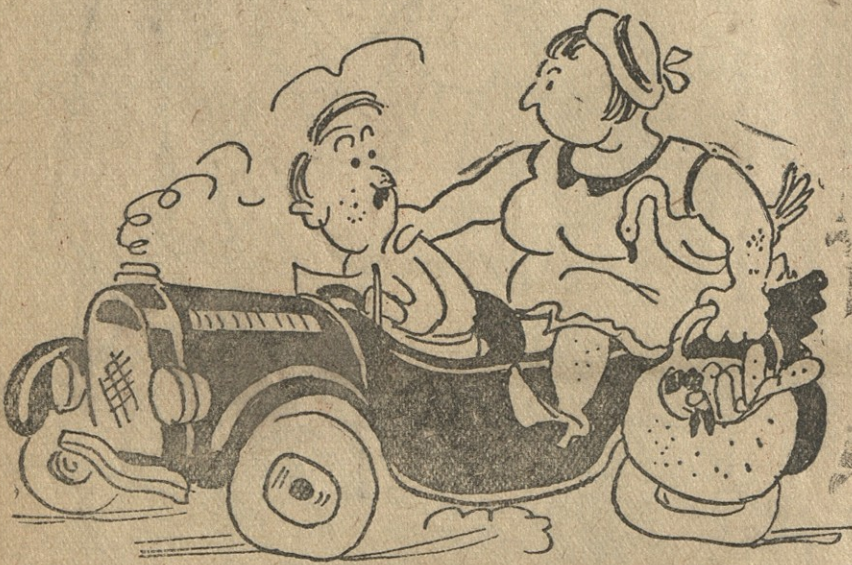
გორელებისთვის სათაურიდანვე გასაგებია. დანარჩენმა მკითხველებმა უნდა იცოდნენ, რომ ეს სცენა და მისი მსგავსი სხვა მრავალი, ხდება გორის მთავრ ფოსტაში. რომანს რომ ვსწერდეთ, დავახსიათებდით მის მთავარ გმირს — საშა ჭუბაბრიას, არა იმიტომ, რომ ის მართლაც გმირია, არამედ იმიტომ, რომ ის ფოსტის უფროსია.

მაგრამ ეს საჭირო არ არის. თქვენ შეგიძლიათ ჭუბაბრია წარმოიდგინოთ, როგორც ოჯახის და დაწესებულების პატრონი — ერთად. თუ სიცხეა, შეგიძლიათ იფიქროთ, რომ ჭუბაბრია ამტყნარებს და ქშინავს, ან ძილმორეულად უცქერის ბუზებს და მათი ბზული ზურნის საარივით ჩაესმის ყურში.

— ბზზ... ბზზ... აი, დალა, დალა, დალააი-ი...

ერთის სიტყვით, თუ არ ყვინთავს, მაშინ ერთობა საშა ჭუბაბრია, ფუსფუსებს, მართავს აპარატს, წელში სწყდება, რომ საქმეებს თავი გაართვას, მაგრამ რაკი საქმეს ხშირად თავს ვერ უგებს, სამაგიეროდ, როგორც იტყვიან, სიქას მაინც ართმევს შათ.

საშას ჰყავს შეფი, მზრუნველი და საქმეთუ „თავის გამრთმევი“. ეს მისი მეუღლე ვერაა. სულქვეშ რომ ვსტყვით, ვერაა ოჯახის თავი და ფოსტის უფროსიც. მართალია სახელი საშასია, მაგრამ სახრავი მაინც ვერას ეკუთვნის.

რა თქმა უნდა, თქვენ ისე არ უნდა გაიგოთ, თითქოს ვერას მართლაც ისეთი კბილები ჰქონდეს, რომ იგი ხრავდეს მაგალითად, ფოსტის ავტომანქანას, სრულებითაც არა. მართალია, მანქანა მთლიანად ვერას. განკარგულებაშია, მაგრამ მას მხოლოდ თავის სურვილისა და ოჯახის საჭიროების მიხედვით დააქროლებს ხან აღმა, ხან დაღმა.

ამაზე გორში ხშირად ამბობენ:

**ნეტავ ფოსტის მანქანაო
ვერამ სად გააქანაო?**

ახირებული ხალხია. სად უნდა გააქანოს მაინცდამაინც? თუ ბაზრობაა მეჯვრისხევი გააქანებს, თუ არა და ცოტა სასიერო ადგილები? ვსტყვით, ლიხვის პირა, ცხინვალის გზა, ლენინის პროსპექტი, ან სოფელში, ახალი კიტრებისა და ხილის მოსატანად, ვანა ცოტა რამ დასჭირდება ოჯახს?

კი მაგრამ მანქანა ხომ დაწესებულებისააო? — ამბობენ ჯიუტები.

— კი მაგრამ საშა ჭუბაბრიას ოჯახი და მისი მეთაურობით მოშუავე ფოსტა ხომ გაერთიანებულია და მისი შეფიც ვერაა?

სწორედ ამით ხელმძღვანელობს ხოლმე საშა ჭუბაბრია თავის პასუხში, როცა მას ფოსტის რომელიმე მუშაკი მიმართავს და სთხოვს მანქანაში ერთი ადგილი დაუთმოს საქმეზე მიმავალს:

**მე ვერ გეტყვით ვერასოდ,
ჰკითხეთ ჩემს ცოლს ვერასოდ...**

როცა ვერას მიმართავენ, ის „განუმარტავს“ ხოლმე, რომ მანქანა მას სჭირდება წიწილების საყიდლად. — ცხადია. — მან როგორ უნდა მოიქცეს გამგის ცოლი? უბრალო თანამშრომელს დაუთმოს? ნურას უკაცრავად...

ჭუბაბრიას ოჯახსა და ფოსტას შორის მჭიდრო კავშირის მომენტი რაღაში მდგომარეობსო? — კითხულობენ.

ვიცი, ვიცი, გორელებს ალბათ იმის თქმა უნდათ, რომ ვერამ ფოსტის რადიო-მიმღები ოჯახში გადაიტანა. მართალია, ეს აპარატი ფოსტას სჭირია ყოველ წუთს ინფორმაციის მისაღებად. მაგრამ ვანა ვერას კი არ სჭირია კონცერტების მოსმენა? საქმეს ფეხები ხომ არა აქვს რომ გაიქცეს? საქმე მოიცდის, ფოსტაში, ან კონცერტი კი... არა, აბა ამას ვინ გაუმტყუნებს ჭუბაბრიას? რადიო ხომ კულტურის ნიშანია, კაცს კულტურა შეაქვს ოჯახში.

— კი, მაგრამ, ინფორმაციას რაღა უყვით? — კითხულობენ ფოსტის მუშაკები.

— რა და კაი ლხინი, — როცა მიმღები მოიცდის, მაშინ ჭუბაბრიას ოჯახში შეიძლება საფოსტო ინფორმაციის მიღებაც.

— მარგო, მიიღე ინფორმაცია, — ეტყვის ვერა, ფოსტის ტექნიკალს, რომელიც სამსახურის მაგიერ ჭუბაბრიას ოჯახში მუშაობს ან თუ მარგო, ვსტყვით, სამზარეულოშია და არ სცალიან, მაშინ ჭუბაბრიას პატარა ბავშვები იქ არ არიან?

— ალიკო, გოგია, გოუშვით ხაზი, ტელეგრამებისათვის — დაავლებს ვერა ბავშვებს. ისინიც ატრიალებენ რადიოს გამოსათიშა და იწყება ხან დეპეშების გადაცემა, ხან სიმღერა, ხან „ტანგოს“ საცეკვაო მუსიკა.

მხიარულად ხდება გადაცემა. აქ კი ბუზღუნობენ, ვინდა თუ არა, ფოსტაში, მშრალად საქმიანად უნდა ხდებოდეს ეს გადაცემა. მესამე მომენტიო? — ამბობს კიდევ ვილაკა.

ესეც ვიცი: ლაპარაკი იმ საბეჭდ მანქანაზე, რომელიც ფოსტას ეკუთვნის, მაგრამ ჭუბაბრიას სასადილო ოთახში კი დგას. აქ იბეჭდება დაწესებულების ქაღალდები. მერე რა უყვით, რომ ბევრი ქაღალდი საიდუმლოა და მას ხან სტუმრები უკარანხებენ და კითხულობენ, ხან ვერას ბავშვები და შემდეგ მეზობლის გოგო-ბიჭები იმეორებენ.

ეს, გეთყვით, იმით აიხსნება. რომ იმ ენაჭარტალა ბავშვებს ბევრი ლაყბობა უყვართ. დატუქსეთ და დაწესებულების ქაღალდების შინაარსს ქუჩას აღარ მოსდებენ. მაშ სხვანაირად როგორ მოიქცეს საშა? მრავალი კაცი შეთავსებით მუშაობს, და რაღა მაინც და მაინც ვერამ არ უნდა შეთავსოს ოჯახის საქმეები და მემანქანეობა, კაი ჯამაგირი არ უნდა?

ახლა მეოთხე მომენტი წამოასკუბეს: — რათ მოახსენებინა ვერამ შოფერიო? იმიტომ, რომ ვერას ბაზარში ეჩქარებოდა, შოფერმა კი დროზე არ შიართვა მანქანა.

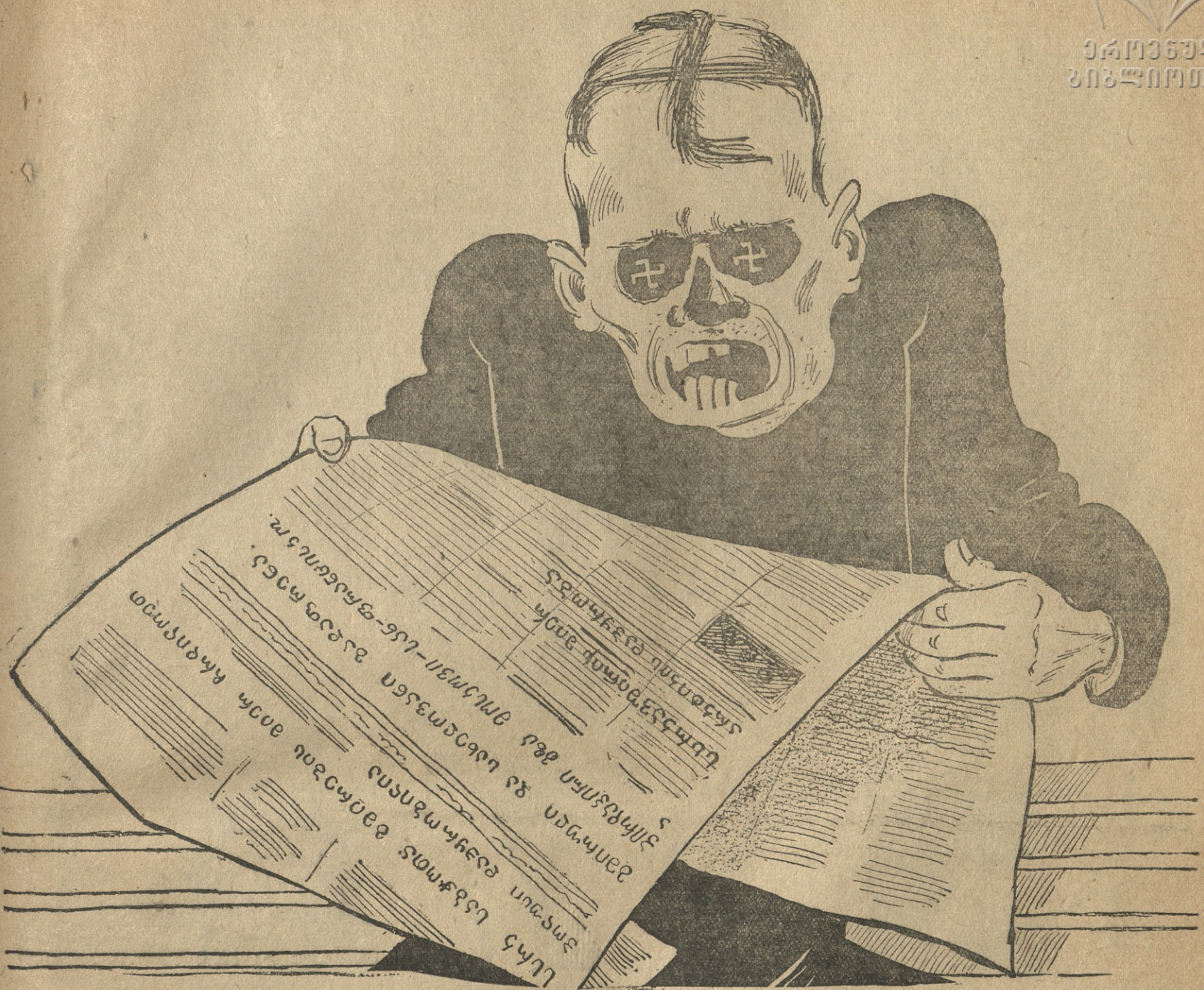
— მეორე თანამშრომელი რაღათ დაათხოვინაო? იმიტომ, რომ ვერას ოჯახურ სამუშაოში არ დაეხმარა, თუ კი ვერა შეთავსებით ფოსტას ეხმარება, ვანა ფოსტის თანამშრომელს არ შეეძლო შეთავსებინა დაწესებულების და უფროსის ოჯახის სამუშაო?

აკი ვამბობთ, ახირებული ხალხი ყოფილა ამ გორში. საშა ჭუბაბრიას იმასაც კი უძრახავენ, რატომ ცოლის ნება-სურვილზე გადააჯგუფა ფოსტის მუშაობაო, რატომ თუთიყუშით გაიძახის:

**მე ვერ გეტყვით ვერასოდ,
ჰკითხეთ ჩემს ცოლს ვერასოდ.**

მაგრამ რაკი მანქანა ჯიქურ დგება საკითხი, ჩვენის აზრით, ვეღარ ამ საკითხებზე ჩვენ უნდა ვკითხოთ არც თვით ჭუბაბრიას, არც ვერას, არამედ სულ სხვა ორგანოს. აი მაშინ ვნახოთ პასუხიც.

ფარსადანი

— ახირებული ხალხია! თვითონ მთელი პოლუსი დაიპყრეს და ჩვენ კი დაპყრობითი პოლიტიკის წინააღმდეგ გვიკიჟინებენ.

ე ლ ვ ა

ნებაართა

ბერლინი. გერმანიის საგარეო საქმეთა მინისტრმა ნეირტმა პოლონეთის საგარეო საქმეთა მინისტრს ბეკს ნება დართო შეიკეროს ახალი საცვალი რუმინეთში დიპლომატიურ მოლაპარაკების საწარმოებლად გამგზავრების წინ.

უზბარჩი წამალი

იქიდანვე. გერმანიის პროპაგანდის მინისტრს — ჰებელსს უკანასკნელ დროს გულის ფრიალი დასჩემდა. მაჯისცემა 126 აღწევს. ავადმყოფობის მიზეზად ასახელებენ საბჭოთა კავშირის გმირების მიერ ამერიკაში ძირსდაუშვებლად გადაფრენის და ჩრდილოეთის პოლუსის დაპყრობის ამბებს.

ავადმყოფს ექიმებმა დროებით აუკრძალეს საბჭოთა კავშირის შესახებ მიღებულ ცნობების კითხვა.

სამადლობელი პარაკლისი

რომი. პაპმა პიუს მე-XIII-მ ვატიკანის ტაძარში გადაიხადა სამადლობელი პარაკლისი ესპანეთის საქმეებში ჩაურევლობის კომიტეტის „მუშაობის“ ნაყოფიერ შედეგების გამო.

მამაუვილური „მჯრუხველოვა“

იქიდანვე. პიუს მეცამეტემ ვატიკანის ტაძარში საჯაროდ აკურთხა აჯანყებულ მუსლიმანების ბითუმად სამოთხეში გადასახლების პროექტი.

გადარჩენილი

იქიდანვე. რომელმა ფაშისტებმა დიდის ზემოთ იდღესასწაულეს გენერალ ტაციანის (იგივე გრაციანის) აბისინიიდან მშვიდობით დაბრუნება.

ამხ. ნიანგო! თბილისის სადგურის მოლარეების ერთი „ჯგუფი“ სასტიკად იბრძვის ხურდის დაბრუნების და სამგზავრო ბილეთების დაწესებულ ფასებში გაყიდვის წინააღმდეგ. მათ შორის დიდი „რა-ზმახის“ მქონე და „დამკვრელ“ ქაფისტად ცნობილი **ვალეკო შუ. შარაძე** კი მთელი საათობით სტოვეცს სალაროს, რომ რიგში მდგომ მგზავრებს განერვიულების შემდეგ უფრო „ფართო მს-შტაბით ააცოცოს“. მგზავრამ მის „მეთოდს“ აქვს ერთი ნაკლი: ის სეირნობის შემდეგ ბილეთების საკმაო რაოდენობით გაყიდვას ვე-

ლარ ასწრებს და თვითონაც ნაწილობრივ „ზარალში“ რჩება. რომ ვალიკოს მსგავსი „დამკვრელი“ მოლარეები „ზარალს“ ავაშოროთ და მგზავრებზე მატარებელს არ დარჩენ, გიგზავნი ახალ გამოგონე-ბის პროექტს, რომლითაც თვითივე ქაფისტობაში დაჭერილ მო-ლარეს შეიძლება დაენიშნოს თანაშემწედ თითო თუთიყუში. ეს დააჩქარებს ბილეთის გაყიდვას და მოსპობს ყოველგვარ გაუგებ-რობას რკ. გზის სახელგატეხილ მოლარეებსა (ყველაზე არ ვლა-პარაკობთ) და „აბეზარ“ მგზავრთა შორის.

მელუზა

სენა ჯუღაძის ავთიაქში

მოქიფენი შეიჭრებიან ჯუღაძის ავთიაქში:
პროვიზორი.. რა გნებავთ?
პირ. მოქალაქე: ჩეკი. ლუ...დი...
პროვიზორი: თქვენ მისამართი შეგეშალათ, აქ ავთიაქია და არა ლუღხანა.
მეორე მოქ.: არა... ლუღხანა... აბა რა არის. გაუ...გებრობა... ჭიჭი-კო... შენ ეი... გესმის... ლუღხანა... (პროვიზორს) მაგარი სასმელები... არ... არის... (ასლოკინებს).
პროვიზორი: დიან... აქ ავთიაქია და გთხოვთ მიბრძანდეთ.
პირ. მოქ.: შუშენ... გგგგ...ონ...ია... ჩვენ... ფუფუღი... არა... გვაქვს? ლუ-ტუშა! უჩვენე მავას ფული...

პროვიზორი: მე თქვენი ფული არ მინდა. მე გთხოვთ მიბრძანდეთ. სირცხვილია, მთვრალეები შემოვარდით ავთიაქში და აწუ-ხებთ ყველას.
მეორე მოქ.: ჩვენ... არა...ფე...რი... არ... ვიცით... მოგვეცით რამე... საუზმე... გესმის... საუზმე...
პროვიზორი: მე არაფერი არა მაქვს გარდა პირამიდონისა და სა-ფალარათო ზეთისა...
პირ. მოქ.: დი...დე...ბუ...ლია... მშვე...ნი...ერია... აბა... ორი პორ-ცია... პი...რა...მი...დონი... თავისი... მწვანელით...
მეორე მოქ.: ზეთით, სალათით.
პირ. მოქ.: მხოლოდ... ამხანაგო... ბლომად დაასხით ზეთი... გესმით? ბლომად!

კლიმენტი.

ჩვენი რედაქციის კოლექტივმა, აღფრთოვანებულმა თქვენი განსაკუთრებული, იშვიათი, ან თუ შეიძლება ითქვას, ფენომენალური დამსახურებით, გადასწყვიტა მოგმართოთ თქვენ განსაკუთრებული „მოსასალმებელი“ ბარათით.

მართალია, თვითონ ნიანგი და ჩვენი რედაქციის მუშაკები მოკლებული არიან პირადად თქვენი ნაცნობობის ბედნიერებას, მართალია ჩვენთვის უცნობია თქვენი წარსული მუშაობა, თანამედროვე საქმიანობა, სამსახურის სტაჟი და პირადი ხასიათი, მაგრამ ერთი შემთხვევა, რომელმაც ნათელჰყო თქვენი პირადი თვისება, საკმარისია იმისათვის, რომ ქვეყანას მოეფინოს სახელი თქვენი და როგორც უთვალავი ფურცლები გამარჯვებული ანტიური გამირის დაფნის გვირგვინისა, ყველას თვალწინ გაიფინოს წამლები გულისა, მომტაცებული სულისა, დამათრობელი გონებისა და აღმძვრელი საამური ოცნებისა, მომხიბლავი და მომგვრელი სიამისა, სანდომიანი პორტრეტი თქვენი.

ღიადია წინაშე ქვეყნისა დამსახურება თქვენი! თქვენ გაბედეთ აშკარად დაცვა საბჭოთა მოქალაქის საპატიო სახელის ლაფში ამომსვრელი მოქმედებისა; გაბედეთ აშკარად დაცვა ქურდობისა, მზაკვრობისა და მავნებლობისა. გაბედეთ აშკარად, საქვეყნოდ, შეუპოვრად და „გმირულად“, გაბედეთ პირადად ნიანგის წინაშე. როდესაც თქვენთან მოვიდა მოქალაქე აღჭურვილი თქვენი სადგურის ერთერთი სამუშაო უბნის მუშაკის ქურდობის და მავნებლურ საქმიანობის დამამტკიცებელ ფაქტებით და თავაზიანად გთხოვათ ცნობა მისი ვინაობის გამოსარკვევად, თუ ვინ მუშაობდა დასახელებულ უბანზე ბოროტმოქმედების ჩადენის დროს.

თქვენ, გაიგეთ რა წინასწარ, რა ბრალდების გამო აპირებდნენ თქვენი სადგურის უღირსი მუშაკის გამორკვევას, დასმულ კითხვაზე პირდაპირი პასუხის გაცემის ნაცვლად, ცოფმორეული „გმირულად“ ამხედრდით თვით შემკითხველის წინააღმდეგ და ბრალმდებელს ასეთი „ანტისახელმწიფოებრივი“ შეკითხვის გამო დაპატიმრებით დაემუქრეთ.

ვაშა! ვაშა, კოწი-კონსტანტინევ!

ქეშმარიტად, იშვიათი შემთხვევაა ქურდის და მავნებელი ტრანსპორტელის ასე აშკარად დაცვა!

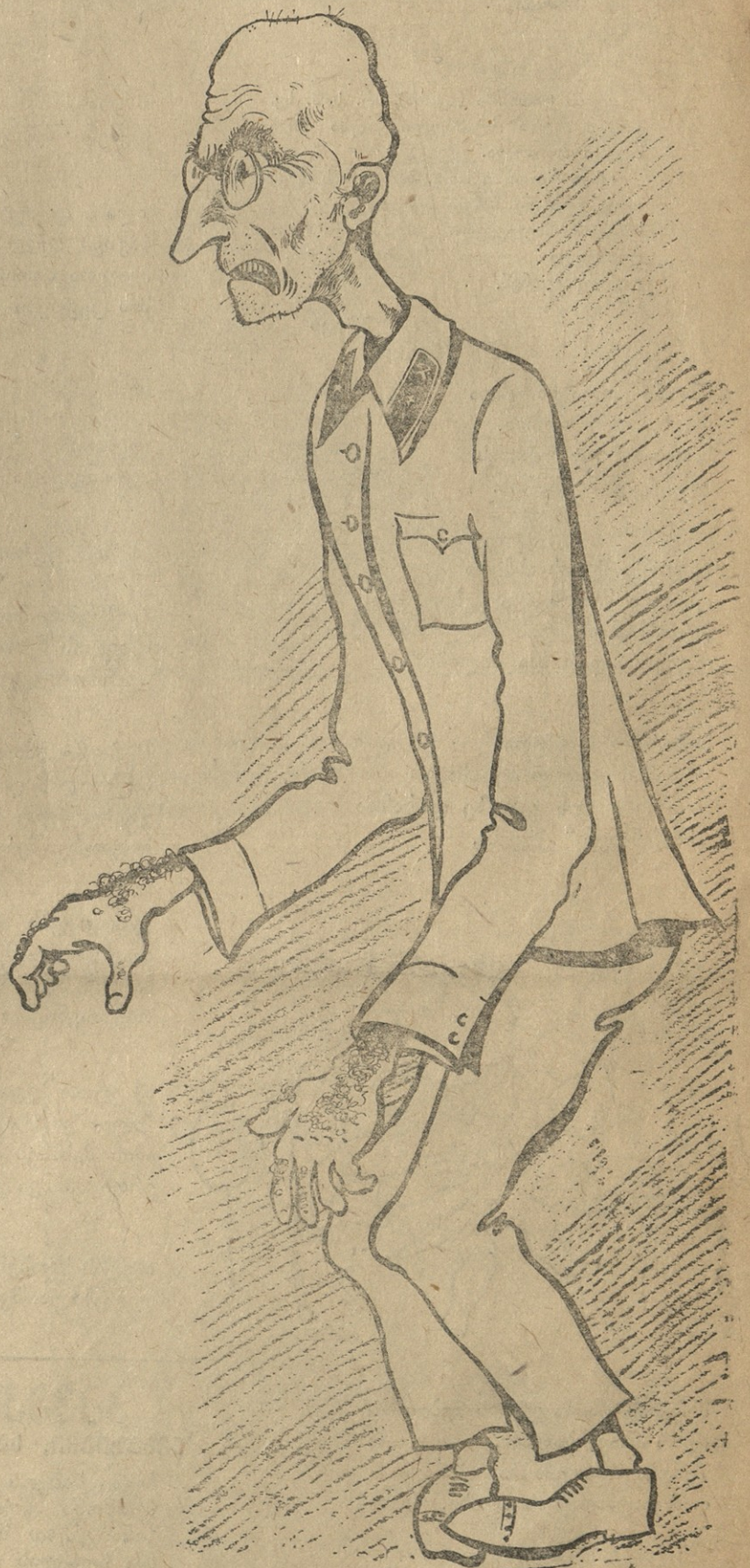
მაგრამ თქვენ დაცვა არ იკმარეთ!

თქვენ, როგორც „გონიერი, უბადლო და სწორუბოვარი სტრატეგი“, თქვენ სადგურის ზოგიერთ „სასახელო“ მუშაკების „უჩანკო“ სახელის შებღალვის ყოველგვარ ცდისაგან „საბოლოოდ“ დაზღვევის მიზნით, კონტრიერიშე გადახვედით.

იამაყეთ „გმირული“ საქციელით!

იშვიათად წარმოსადგენია, თუნდაც გაჭკუამხიარულებული მოქალაქე, რომელმაც შესძლოს ასეთი გაბედული ტაქტიკის წარმოება ქურდობაში და მავნებლობაში დაჭერილ ხალხის მტერთა მიმართ.

ამიტომ ჩვენი რედაქციის კოლექტივი მოგესალმებათ და მოგილოცავთ თქვენ, არნახულ „გმირული“ მოქმედების გამმუღვენებელს, რომელმაც, ვიმეორებთ, აშკარად, საქვეყნოდ, შეუპოვრად, გაბედულად გაილაშქრა მოქალაქის წინაშე, რომელიც შეეცადა თქვენი მეშვეობით თბილისის სადგურის ერთერთი უღირსი მუშაკის ვინაობის გამორკვევას. მოგილოცავთ მთელის არსებით და ნიშნად ღირსეული „დამსახურებისა“ ვაქვეყნებთ თქვენს პორტრეტს, რომ არ დაეკარგოს სახელი თქვენი ჩვენს მომავალ თაობას. უდავოა, რომ თქვენ „გაიმარჯვეთ“.

შეკითხველებო, მგზავრებო და ტრანსპორტის მუშაკებო! მიულოცეთ ჩვენთან ერთად კონსტ. იოსელიანს ზეიმი „დამსახურებული გამარჯვებისა“.

მისალოცი ბარათების და დებუშის გაგზავნა შეიძლება შემდეგი მისამართით:

თბილისი. ა. კ. რკ. გზ. თბილისის სადგურის უფროსის თანაშემწეს კონსტ. იოსელიანს.

სქარული წმინდანები

საქართველო
საბჭოთა კავშირი

ქედის რაიონში (აჭარა) სრ. საშ. სკ. გამგემ ასლან სტამბოლისშვილმა ორი ბავშვი მონათლა.

იმავე რაიონში სოფ. ხარაულას ალკკ ორგ. მდივანი მამედ ბერიძე და იმავე სოფ. მასწავლებელი ანეტა ფირცხალაისშვილი აღლით (ჯვრის წერით) დაქორწილდნენ.

ბზიკი

მზიანი დილა გათენდა
რა საამური დარია,
ხოჯა ახმედი ბერიძეს
ჯამესკენ მიუხარია.

მეჩეთში შედის ახმედი
ცისაკენ მიაქვს თვალები,
ღვთისგან მოელის მადლობას
რადგან „ღარაზმა ძალები“.

მოხარულია ახმედი
ციდან მოცემულ ბედისა,
რადგან ღვთის კვალზე ღარაზმა
„მოწინავენი“ ქედისა.

მეჩეთის გზაზე ღვთის ნებით
ალარ ამოვა ბალახი,
შემოსავალი ექნება
თან დაუმადლებს ალახი.

თუმც მუჰამედის მოციქულს
ვერვინ გაუწევს ტოლობას,
კონკურენტები მაინც ჰყავს
ეცილებიან მოლობას.

სტამბოლისშვილი ასლანი
ქედელ ბავშვების მწვრთნელია,

მაგრამ სჩანს იმას მწვრთნელობის
საქმენი შემოელია.

ალახს დაუდგა მსახურად,
ბავშვი მონათლა წყვილია.
ჩვილთა მირონის მომღები
მის უკეოესი ტყვილია.

ვინ იზოვიდა ნათლიას
ქედაში იმიოთანასა,
შვენოდა ხელში, როდესაც
ატრიალებდა დანასა.

ბავშვთა წვრთნის ნაცვლად დას-
პეტდა
ბავშვების მონათვლაშია,
სწავლის მეთოდის სანაცვლოდ
ყურანი უღვეს თავშია.

ეს ჩვენი გმირი ქედაში,
ათწოდის დირექტორია,
გადაუცხუნე ნიანგო,
სიფათზე შენი ტორია.

პედაგოგები სხვებიც გვყავს
მოღების დამქაშ-შეფები,
მაგრამ მათ, ჩვენ სხვა ბარათში
მოვიხსენიებთ „შექებით“.

აქ ერთი პედაგოგი გვყავს
ქალია კობტა და უცხო.
იმის შესახებ მომინდა
ერთი ამბავი გაუწყო.

ანეტას ხმობენ სახელად,
ფირცხალაისშვილის გვარადა.

ბავშვთა საწვრთნელად მოსულა
ამ ქვეყნის მთად და ბარადა.

ხარაულაა, — სოფელი,
სადაც წრთენის ბავშვებს ანეტა,
გაგვიმიჯნურდა ბოლო დროს,
ღღე შეიცვალა ღამეთა.

თავის მხრივ მიმუდ ბერიძეც
კომკავშირელთა მდივანი,
ანეტას ემზით, ჩამოდნა
გული გაუხდა მტკივანი.

და შეყვარებულ ბერიძეს
ქალმაც არ უთხრა ვარია.
გამოუძახეს მოლას და
გადაიწერეს ჯვარია.

შარბათი ასვა ორივეს
ვერცხლის ფინჯანით მოლამა
თან შესძახოდა: — „იაშასუნ *)
თქვენგვარმა კომსომოლამა“.

მამედ კომკავშირს „ანათლებს“
ანეტა — მოწაფეებსა,
ორივე ხოჯას უთენებს
სასიხარულო ღღეებსა.

„მოწინავეა“ ორივე
ტრფობამ დაკოდა გულები,
შელულუნებენ ერთმანეთს
ალახის მოციქულები.

მედუნა.

კავაკი ნიანგს ნივზიანი, სამტრედიის რაიონი

ჩვენი საბჭოს მუშაობის
მომწონს სწორედ წესი, რიგი,
სანიმუშოდ მოუწყვია
ამა სოფლის გზა და ხიდი.
მაგრამ თავის შენობაზე,
მეტად ცუდი მას აქვს კიბე,
განცხადებებს ჭოკით აწვდის
მოხუცია, თუ ფენმძიმე.
თუ რვა თვეში თავმჯდომარე
საბჭომ სამი გამოცვალა
მიკვირს კიბის რაღაც ორ ძელს
რად დასჭირდა დიდი ძალა?

ჩახუნდარიძე.

*) იაშასუნ — დღეგრძელოს, გაუმარჯოს.

1. ...ალო! ალო! ლაპარაკობს ბურგოსის სადგური!.. ლაპარაკობს ბურგოსის სადგური!.. ისმინეთ! ისმინეთ! ბილბაოსთან ჩვენა „შეტევები“ რესპუბლიკელთა წინააღმდეგ წარმატებით ვითარდება!..

2. ...ალო! ალო! ლაპარაკობს მ. პაპანინი! ლაპარაკობს მ. პაპანინი. ჩრდილოეთის პოლუსზე, რომელიც ჩვენ დავიკავეთ, დღეს ტემპერატურა +1 გრადუსს აღწევს!

3. ...ალო! ალო! ლაპარაკობს მოსკოვი! ლაპარაკობს მოსკოვი! ძირსდაუშვებელი გადაფრენა მოსკოვი—ჩრდილოეთის პოლუსი—ამერიკის შეერთებული შტატები წარმატებით დამთავრებულია!..

4. ...ალო! ალო! ლაპარაკობს მოსკოვი! ლაპარაკობს მოსკოვი! საბჭოთა მფრინავების: გრომოვის, იუმაშევის და დანილინის მიერ დამყარებულია შორეულ ძირსდაუშვებელი ფრენის ახალი რეკორდი!..

ჩვენ ავბავი ერთ-ერთ აღვილქომის თავეჯლომარის სანებარიმომ მოხსენებისა და მომხსენებლის მიმიქის ზარისხვალაების შესახებ

1. თანხმობი, რომ გაბრტყილდა ადვოკატის მოხსენება ფრაზურმა შეაკავა, — დღეა-ჭეით შეწავა.

2. ამხილეს და არ დაწოვეს, როგორც ბურღლას ურტყეს წყაბლა, — კითხვებს კითხვას უმატებენ, — თავის სირის უწევო ძებნა.

3. შეთხებებში ძღვს ჩაწერა უცაბატებს ჯვარით ხელი, კითხვებს კითხვას უმატებენ, — გაუხსენეს აველადერი.

4. შეკითხვებზე პასუხს აძლევს, თა ერთი თბლოზე წანასწრებმა ქირის თფლი წაქვდა ღვარად, — ილუღულდა საცოლდავად.

5. შერჩამ დახი, ეს რა მიზანა? და ერთიკის ქარცეცხლშეა საკითხს აქირ მოთარებს, — მიომწყდის თავმჯლომარე.

რიცხოვი

მარადისის გზილი ავეჯულოვის ზაბარისი სამკითხველოში

- მომეცი თ დღევანდლი „კომუნისტი“.
 - ჯერ არ მივილი...
 - გუშინდლი იესი.
 - გუშინდლი გამგის ბიძის კოლის დამ მაკირემ ინათობგრა.
 - მამ „ნიანგი“ მომეცი.
 - „ნიანგი“ ვინცამ წაილი გუშინ, ხვალ შემოიბიერ, შეიძლე-ვა მოიტანონ.
 - „ოქტომბრელი“ გავქე?
 - ოქტომბრის ნომერი ოქტომბერში გვექნება, ჯერ რა დროსია, შე კაცო!
 - მამ წინე მომეცი; ბუშინის რა გავქე?
 - ბუშინის? არადერი, ჩვენ ჩვენი საკუთარი წინები გავქეს.
- სვისაგან ნათობგარს რა უნდა სამკითხველოში!
- მე ბუშინის დაწრილს გეუბნებით.
 - დაწრილს? „პალიატომის ტბა“ გვერნდა და ქე წელი ვინცამ.

ხოკი.

ცხელ-ცხელი ავბავი

ჯილდო მკრძნელს

სკოლის გამგე კაწია წოლთმწოდონ ერთად დიკარგა სოფ. ფონის (ორჯონიკიძის რაიონ) სკოლის რუმონტის გემა და ხარჯთ-ალიცხვა. მთველი გან. განუფილებიდან შესაფერ ჯილდოს მიიღეს.

სამკომარო სდღემაქედო

მერწონაწარის (ხაშურის რაიონ) კოლმურერნობის თავეჯლო-მარემ და მოანგარიშემ სარევიზო კომისის დღერძელობის მიხ-ნით ერთბაშად („ახლოვ“) გადაბუხეს 3413 მანეთის ლენი.

ბადარძინა

ჰვედა კვალითის (ჯეულელის რაიონ) სოფლის გზაზე დამდგარ ტლაპოში მოულოდნელად ჩაივლა იმეე სოფ-საბუის მუშაკი ვლი-კო აბაშვილი. დაზარალბული გამველემა კოლმურერნებმა კამე-რების დახმარებით გამოაოიეს.

ზაბუ.

ჩადიომიბა

ქიათურის, ლენინის სახ. მალაის დაღმებულ რაილიში მობი-ნადრე ცალთვალა ქობმა წველი ბარტყი გამოიეცა.

მალარელი.

„მობსელი“

სოფ. მეგრეცის (ჭიათ. რაიონ) კოლმურერნებაში გუშინ გამოე-და გასული წლის კედლის გავეთის შერეო ნომერი.

კური.

6. მოისმინეს... გინიხილეს, და მოდიეი ასეთი ხვდა იმსჯელეს და ეცნეო უარეს, — თქვენს ლაქქა თავეჯლომარეს.

ნახ. რუხველია

ინიონიკი
ზივლითი

ჩუკიკიკი

(სცენა წარმოადგენს აბანოს ეზოს. სკამზე ზის მთავარი როლის შემსრულებელი აბანოს დირექტორი მიშა დეკანოსიძე. მთვრალია. ღიღინებს.)

შემოდის ჩასუქებული ღორი, თან მოსდევენ გოჭები, იხვი, ინდაური, და ქათმები.)

მიშა: (ღიღინებს)

როგორ ხარ ღორო, ჩემო ღრუტუნიავ,
ჩემო მაშკაჯან, კარგო. ქებულო;
აბანოს ხარჯზე ლაღბმოსხმულო,
აბანოს ხარჯზე გასუქებული.

ღორი: ღრუტ... ღრუტ... ღრუტ...

გოჭი: (არაფერს ამბობს. შეკუნტრუშდება, სამჯერ შემოუვლის პატრონს გარშემო და დედამისს ამოუდგება გვერდით.)

მამალი: ყიცილიყო...

მიშა: (მამალს) რა გინდა ჩემო მამალი?

ღორი: (მამლის მაგიერ) ღრუტ!... ღრუტ!...

მიშა: ღრუტ შენა და ვალესილი დანა, შენ ვინ რას გეკითხება შე ღორის შვილო. (მამალს) რა გინდა ჩემო მამლაყინწავ?

ღორი: ღრუტ!... ღრუტ!... ღრუტ!...

მიშა: კაი ახლა, თვარა, ხუმრობის გარეშე, გამოგლადრე ყელი...

ქათამი: (ღორს აწყენარებს) კაი... კაი... კაი.

მიშა: მართლა შე ღორო, მთელი აბანოს ქონება შენ და შენს ამხანაგებს გადაგავეთ და სიტყვასაც აღარ მიჯერებ? ღრუტ შენ და ზახრუმლა, რა იხვსავით გამოიჩინებულხარ...

იხვი: (გაბრაზებული) ვიტყვი... ვიტყვი... ვიტყვი.

მიშა: რას იტყვი ბიჭო, იმას რომ აბანოს ხარჯზე გინახავთ? მაი ყველამ კი იცის შე კაცო მარა, ნაცნობებია და რა უნდა მითხრან!

იხვი: ვიტყვი... ვიტყვი...

მიშა: წაი და სადაც გინდოდეს იქ თქვი...

(გამოჩნდება აბანოს კლიენტი)

ბატი: (იხვს) სსუ...

(ყველანი ჩუმდებიან. შემოდის კლიენტი.)

კლიენტი: უკაცრავად, აქ გამგე რომელია?

მიშა: გამგე მე ვარ...

კლიენტი: უკაცრავად, მაგრამ აქ ექიმის გადაგვანდევინეს სამსამი მანეთი და ექიმი რომ არ გყავთ, რატომ გვანდევინებთ ფულს?!

მიშა: რაო, ავად ხარ თუ?

კლიენტი: არა, მაგრამ...

მიშა: აბა ექიმი რაიზა გინდა შე კაცო?!

კლ.: მე ფულის შესახებ გეკითხებოდით...

მიშა: ფული?.. რავა, გჭირდება ფული თუ? მოგიკვდეს ჩემი თავი თუ არ გასესხო, მარა, ახლა რომ არ მაქვს!..

კლ.: ოთახის ფასი რვა მანეთი ყოფილა დაწესებული და 13 მან. რატომ გვანდევინებ?

მიშა: რვა მანეთი კავშირის წვევრებისათვისაა...

კლ.: მეც კავშირის წვერი ვარ...

მიშა საწვევრო სრულად გაქვს გადახდილი?...

კლ.: დიახ...

მიშა: ადგილკომი თუ გადაარჩიეთ თქვენს დაწესებულებაში?..

კლ.: დიახ.

მიშა. კაი ბიჭი აირჩიეს თავმჯდომარედ?

კლ.: დიახ.

მიშა: აბა მაღადეც, კარგათ გქონიათ საქმე. (შემობრუნდება, ჯიბიდან სიმინდს ამოიღებს, წვრილფეხებს გადაუყრის. წვრილფეხები სიმინდს დაესევინა, იხვს არ აქმევენ.)

იხვი: (გაბრაზებული) ვიტყვი... ვიტყვი...

მიშა: რას იტყვი შე კვდარძალო, რას!... (სწვდება იხვს, თავს წააგლეჯს) წადი ახლა და თქვი თუ ვაუკაცი ხარ...

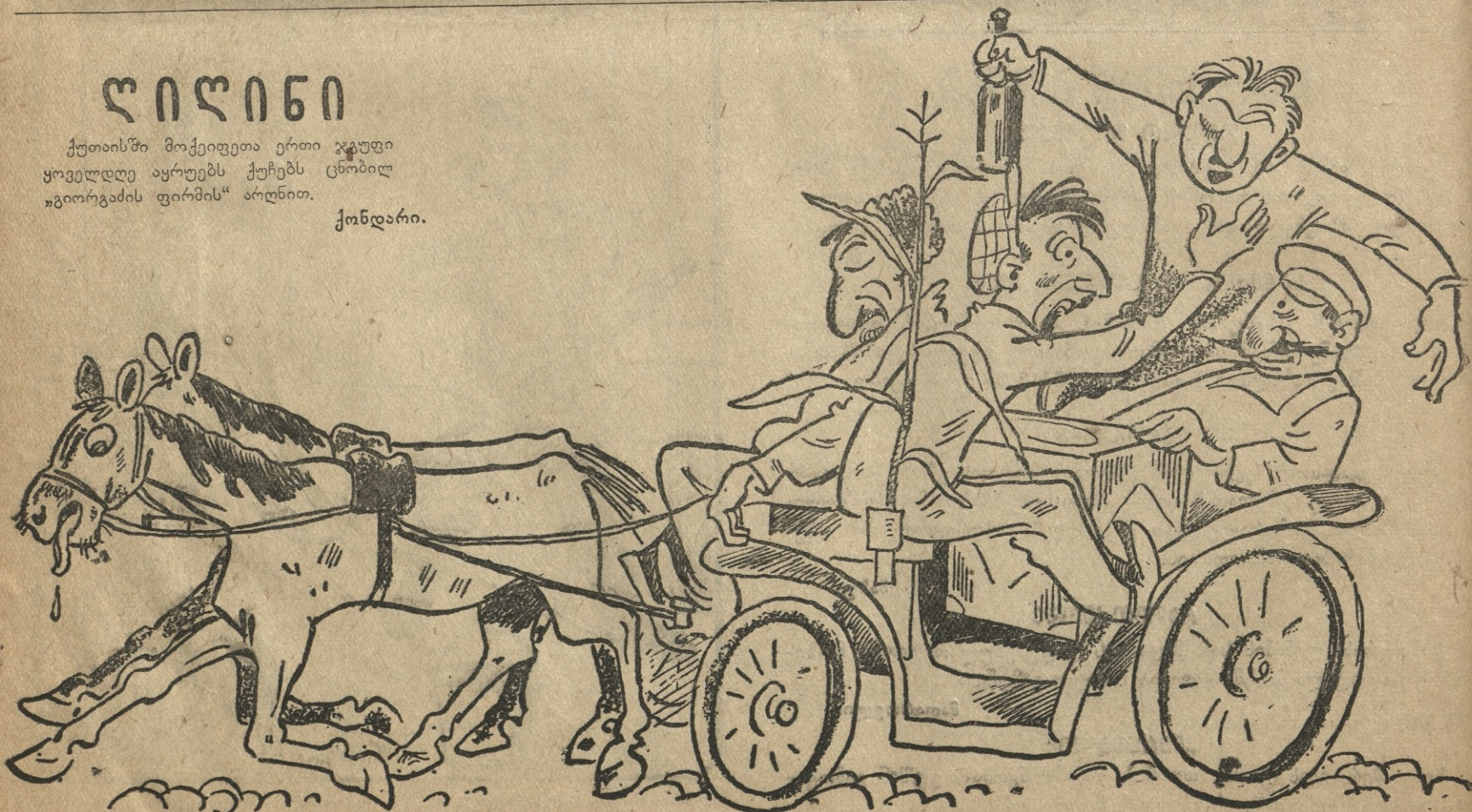
(ფარდა)

30ა.

ღიღინი

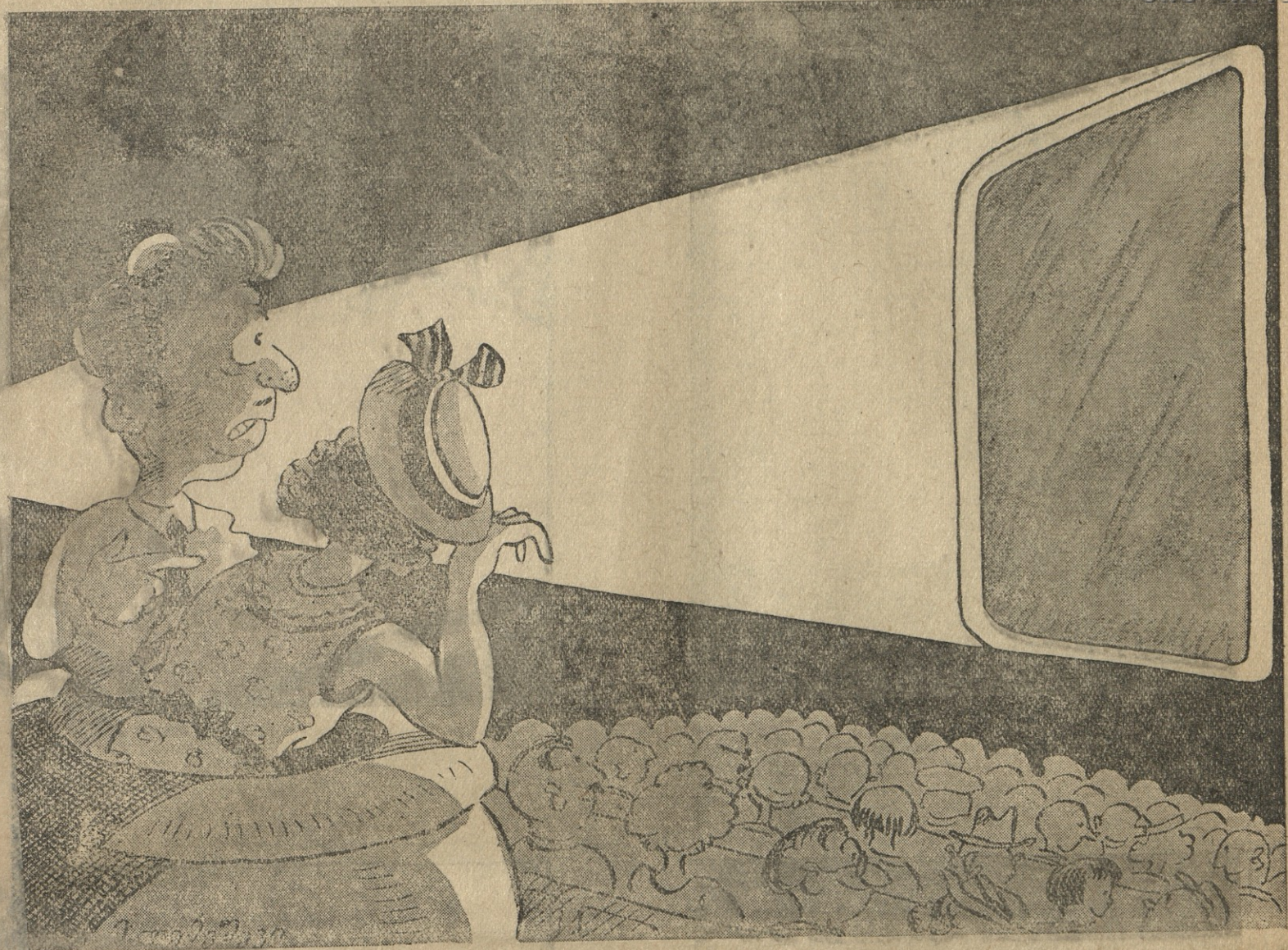
ქუთაისში მოქვიფეთა ერთი ჯგუფი ყოველდღე აყრუებს ქუჩებს ცნობილ „გიორგადის ფირმის“ არღნით.

ქონდარი.

— დუღუკო და არღანო,
აბრილო და მაისო,

არ გეშვებით, შენი ვართ
კეკლუცო ქუთაისო.

— გუშინ საუცხოვოდ თამაშობდა ეს მსახიობი ამ სურათში და დღეს რა ღმერთი გაუწყრა არ ვიცი!

გ ა კ მ რ ი თ

- გაიგე?
- ვერა.
- რას გეკითხები?
- არ ვიცი.
- მაშ რა უნდა გაგეგო?
- არც ეგ ვიცი...
- არც მე ვიცი, მაგრამ მაინც მიკვირს.
- რა გიკვირს?
- ალაზნის ველის საგურამოში გადატანა.
- ეგ ხომ ბოდვია, ველს ვინ გადაიტანს?
- გადაუტანია ერთ ყმაწვილს.
- ვის?
- მოქალაქე ალასოვს.
- მაგას ვერ დავიჯერებ.
- ვერც მე დავიჯერებდი, მაგრამ გაზეთში სწერია.

— რომელში?
— „ვეჩერნი თბილისის“ 7 ივნისის ნომერში სწერია:

„პატარა ილიას პირველი გაღმებდან, მზიან ალაზნის ველზე, წიწამურის გზის მისახვევამდე, სადაც...“

სადაც უკანასკნელად თვალი მოუვლია ილია ჭავჭავაძეს — სიკვდილის წინ. აქ, მოქალასოვის სიტყვით არის:

„... პატარა, კრამიტით კოხტად გადახურული სახლი — საგურამოში. აქ მან (ილიამ) პირველად იხილა შუქი.“ (!?)

ამრიგად, თუ ალასოვს ალაზნის ველს საგურამოში არ გადაუტანინებთ, მაშინ უნდა გიგულისხმობთ, რომ ილია დაბადებულა ყვარელში (ე. ი. ალაზნის ველზე), იქ გაზრდი-

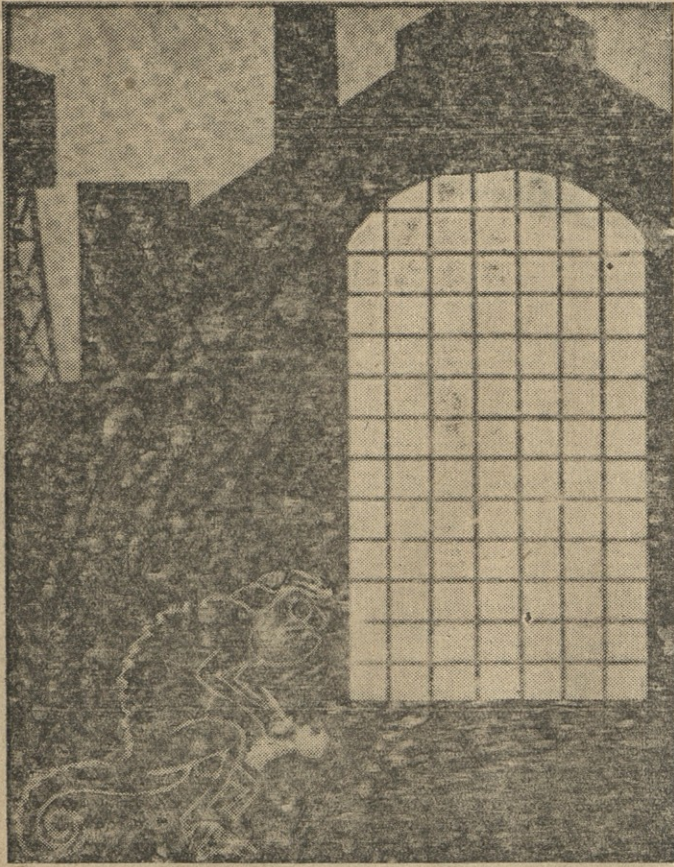
ლა, შემდეგ თბილისში გიმნაზია დაუმთავრებია, მერე რუსეთს უნივერსიტეტი დაუსრულებია, დაბრუნებულა საქართველოში, შეუქმნია შედეგები, ხოლო ამის შემდეგ საგურამოში რომ ჩასულა, იქ... პირველად უხილავს... შუქი...

— ჰუ, თუ ასეა, მაშინ ისევ ალაზნის ველის საგურამოში გადატანა აჯობებს, თორემ ილიას ამდენი ხნის განმავლობაში შუქის უხილავად ვერ დავტოვებთ.

— კი, მაგრამ მაინც საოცარია, მთელი ალაზნის ველის გადატანა როგორ უნდა მოხერხდეს?

— ალბათ ამხ. ალასოვმა იცის, როგორ უნდა მოხერხდეს.

წაიბურტაძე

მზერი ლეზულოგს იმ გარემოს ელფერს, სადაც ის იმყოფება.

მეგობრული გოგირდის აბანოები

აბანო საერთოდ ფრიად სიმპატიური დაწესებულებაა. მაგრამ თუ გოგირდოვანი შადრევნები მოჩუხჩუხებენ, ეს ხომ პირდაპირ გაკეთებას უდრის.

ბედნიერია აბანოს ტრესტი! სწორედ გოგირდოვან აბანოებს ფლობს იგი. ბედნიერი არიან ტრესტის თანამშრომლებიც, რომლებიც ყოველგვარი რიგის გარეშე შედიან გოგირდის აბანოებში და რომელთაც თვით მექისებებიც კი ვერ უბედავენ „ნა ჩაის“ გამოერთმევას.

ცხადია, ასეთ პირობებში კაცი ხშირად წავა აბანოში. მაგრამ რა უნდა ქნას უბრალო მომაკვდავმა, რომელსაც დაუინებთ სურს გაზრდილი სანიტ-ჰიგიენური მოთხოვნილება დაიკმაყოფილოს?

— უნდა დაიბანოს მანაც. — იტყვიან თქვენ.

— მაშ დავიბან. — აცხადებს მოქალაქე და მიდის აბანოში, რომ იბოდოლოს, იჩხუბოს, მაგრამ გადალახოს დაბრკოლება და იწვნიოს გოგირდის ცხელი წყალი.

სწორედ ასეთი შემთხვევა მოხდა ამა წლის 19 ივნისს ქ. თბილისში, როცა საბჭოთა თანამშრომელი იქსი (სახელსა და გვარს არ ვასახელებ მისივე სურვილის თანახმად), წავიდა აბანოში.

მაგრამ აბანოში რიგია: კი ნუ ეწყინება აბანოების ტრესტს. მაგრამ იგი ვერ აუღდის მოქალაქეთა გაზრდილ ჰიგიენურ მოთხოვნილებებს. გოგირდის აბანოში შესვლა არქტიკასა და პოლუსზე წასვლა არ გეგონათ:

იქ ყველაფერი თქვენ გემსახურებათ: თვითმფრინავიც, რადიოც, მშენიერი კაბინებიც, გაკაფული ტრასაც. აქ კი, ჯერ აბანოში მისვლამდე გზაზე შეიძლება ტრამვაის ვაგონი გადაბრუნდეს ან ლიანდაგიდან ასფალტზე გაისეირნოს, ხოლო თითონ აბანოს რიგში რომელიმე წინდაუხედავმა პირმა უსაყვარლესი მექეჭი გაგისრისოთ ან ორიოდ ნეკნი ჩაგიმტვრიოთ.

მაგრამ მოქ. იქსი მაინც მიდის აბანოში. გავუშვათ, წავიდეს: ხალხი მართლაც მყინვარწვერზე ადის, გოგირდის აბანო რა უნდა იყოს?

ნომრის უქონლობის გამო იმ საღამოს მოქ. იქსმა მხოლოდ რიგი დაიჭირა. დაიბარეს მეორე დღისთვის და მეათე აბანოში (ყოფ. მიწ-ზოვეის) მეექვსე ნომერი დაუნიშნეს.

მეორე დღეს, ე. ი. 19 ივნისს იქსი დანიშნულ საათზე მივიდა მეათე აბანოში და თავისი, მეექვსე ნომერი მოითხოვა.

— თქვენი ნომერი დაკავებულია... მაგრამ მიბრძანდით მეშვიდე ნომერში, საუცხოვო ნომერია. — ურჩიეს მას.

იქსი დათანხმდა: ნომერს რა მნიშვნელობა აქვს: საქმე გოგირდის ცხელი წყალია.

იქსი შედის აბანოში. აქ შეიძლება ცოტახნით ფარდა დაიხუროს (აღამიანი საბანაოდ ემზადება). მაგრამ კუჭრუტანიდან შეიძლება ასეთი სურათი დაეინახოთ:

ბიბლიური ადამის კოსტუმში გამოწყობილი იქსი აუხისკენ მიდის და ონკანს ატრიალებს. აი ახლა წამოვა გოგირდოვანი წყალის შადრევანი. მას ელოდებიან: საპონი „ტეეე“, „მოხალკა“ და თითონ მობანავე იქსი. მაგრამ რატომ იგვიანებს ეს წყალი? იქნებ ონკანია უვარგისი? არა. ყველაფერი რიგზეა, ოღონდ წყალი არ არის. უწყლოდ დაბანა კი უხერხულია.

ხანგრძლივი ბრახუნნი კარებზე. პაუზა. ისევ ბრახუნნი. ისევ პაუზა. ეს იქსი აბრახუნებს წყალი გამოუშვითო, მაგრამ კაცი ხმას არ სცემს.

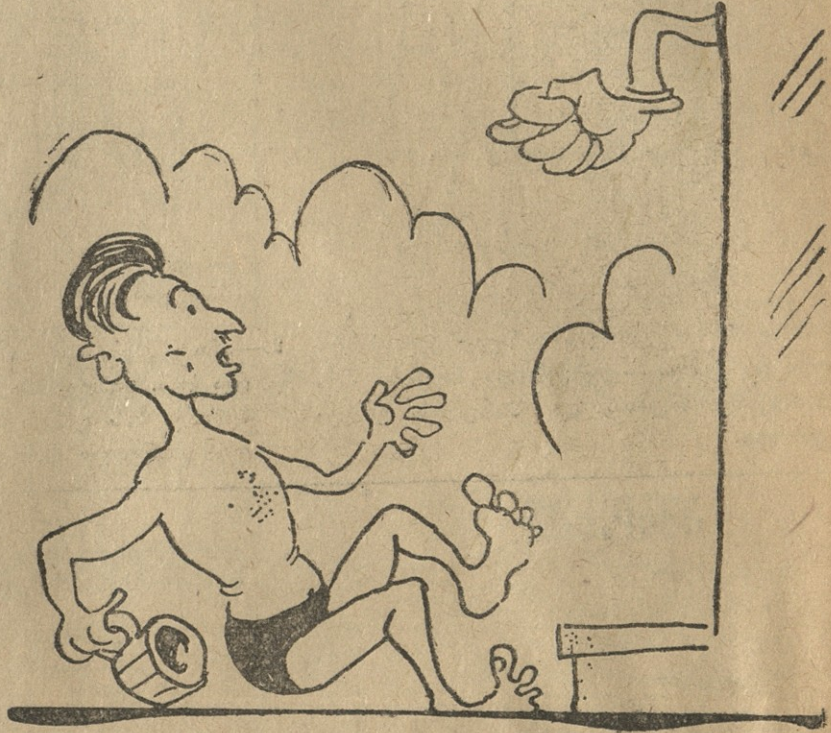
იქსი ისევ იცვამს და გამგის კანტორისაკენ მიდის. უხსნის მდგომარეობას. იქსს ამუშვიდებენ, რომ წყალი მოვა. იქსი ბრუნდება თავის ნომერში.

იქსი ისევ „გაადამდა“ და ონკანს მიმართა.

წყალი მოდის, გოგირდოვანი წყალი. მაგრამ რა ხათაბალაა: აბანოში წყალი არ მატულობს. იქსი აბანოს ფსკერს სინჯავს. რა-

შია საქმე? რაში და მილის საცავი „ცოტა“ მოშლილი უთქვამს და მთელ წყალს ატარებს. ერთი სიტყვით, ტექნიკური თუ რომელიცაა გით, მილსაცავი „წყალგამტარუნარიანი“ აღმოჩნდა.

მობანავე იქსი ისევ აბრახუნებს, თან ჰკვირის კიდევ. აბრახუნოს რამდენიც ენებოს: მილსაცავი კია წყალგამტარი, მაგრამ ეს კარები ხმაურგამტარია, ხოლო აბანოს მუშაკთა ყურის მილი ხომ სულ დაკეტილია საცოდავი მობანავისათვის...

იქსი იძულებულია ისევ ჩაიცვას და გამგის კაბინეტს მიმართოს იქ მას კვლავ ამუშვიდებენ, რომ ყველაფერი რიგზე იქნება და იქსი ისევ ბრუნდება, რომ ჩვენც შეგვაწუხოს ფარდის ჩამოფარებით და კუჭრუტანაში ცქერით და თითონაც შეწუხდეს მესამეჯერ გაბლით.

როცა აღარაფერი გამოდის, იქსი გაშმაგებით ეცემა ხმას, საღდანაც ყინულივით ცივი წყალი მოჩხრიალებს.

შეიძლებოდა ამით გათავებულყო და მობანავე ვარეთ გამოეყვანა. მაგრამ ჩვენ დავასწორეს აბანოს გამგებლებს კარებზე აბრახუნებენ.

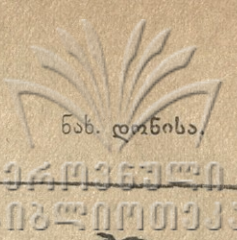
— მოქალაქე, თქვენი ბანაობის ვადა გა...

შემოდგომის ფოთოლივით მშრალი იქსი დაც მას ზედმეტსაც ახდევინებენ. „ვადი კაცს, რომელსაც ერთი წვეთი ცხელი წყლის ახდევინებენ თავისი ჯანოვით!“

აი, სადა ხარ საჭირო საჩივრის გრძნობას მალამოსავით მოეცნო ვითარცა წყალი ბედუნითა ქარ ბანავეს.

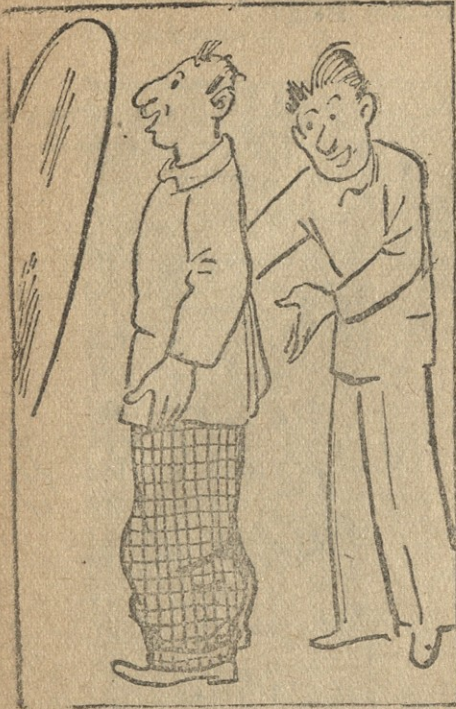
მართლაც, სად არის საჩივრის აბანოს გამგებმა და თითონ ნაკი, როგორც ასეთი, ად...

ამის შემდეგ, ჩვენი პონ „ტეეეო“, მშრალი ლი იფიქრებულთ ბრ...

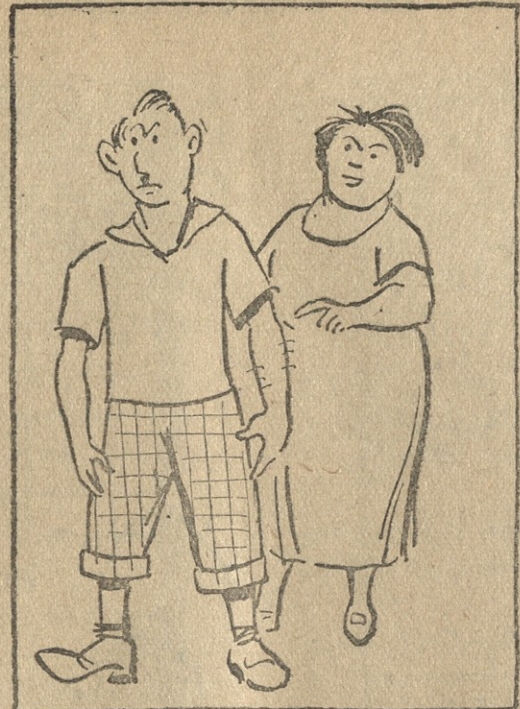

სახ. დღისა.

ქართული
გოგლითაჲს

1.—პირდაპირ თქვენს ტანზეა შეკერული: სრული და კარგი — ეუბნებოდა ნოქარი მას, როდესაც ხალათს და შარვალს ყიდულობდა.

2.—არა უშავს, შენ ხომ ტურიზმის მოყვარული ხარ. გამოდგება სამოგზაუროდ.—ეუბნებოდა მას ცოლი ამ ხალათის და შარვლის პირველი გარეცხვის შემდეგ.

3.—ამაზეც ნუ სწუხარ, ზღვაზე გამოდგება. უთხრა ცოლმა მას ამავე ხალათის და შარვლის მესამედ გარეცხვის შემდეგ.

აგობენ

ხობის რაიონში არ არის გზებიო ტალახში იხრჩობა ხარკამეჩებიო.

საბჭოს თავმჯდომარეს კი სძინავს ტკბილად, და სიზმარს საამუხრს ხედავსო ხშირად,

ხედავ. რომ სასწრაფოდ დარაზმა ძალები, ვკვეთა გზების ფრონტს კაცთა და ქალებით.

მსწრაფად სტახანოვურად. გაშალა ხელები და გზარეკილებით დაიწყო.

თვალთმაჯსური ლილინი

მახარადის რაისავზაო განყოფილების გამგე გ. შეწირული ადგილობრივ გზებზე გათვალისწინებულ საცდელ სამუშაოების გეგმებს ვერ ასრულებს და ჩამორჩენის დაფარვას ფართე ფრავებით ცდილობს.

თუ სამუშაო შესრულდა კარგი და ხარისხიანი, იქ სულ არ არის საჭირო ვაჟკაცი ენაწყლიანი.

როცა არაფერს არა ქმნი, სულ არ შეგტკივა გულია, მაშინ გჭირდება გმირობა აზრებიც ძალზე ბრძნულია.

რომ ტკბილად დატკივიო ენა ცეცხლმოკიდებულთ, და დაამტკიცო, რომ შენ ხარ ყველაფრის გამკეთებელი...

რაიადმასკომს ამითი მე ავუბნიე თვალები, ჩემ ენის წვერის ჭირიმე მის კლიტეს ვენაცვალეები.

ხვიშტი.

ოინბაუი

ლანჩხუთის სად. მოლარე ლიდა ჩიქე სალაროში დაგვიანებით ცხადდებოდა იმ მიზნით, რომ მატარებლის წასვლამდე შიშით განერვიულებულ მგზავრებს გულეში ზედმეტი ფასი გადაახდევინებოდა.

რკინისგზის სადგურს ლანჩხუთში მოლარე ყავს ლიდა, ხერხიანი, ენამჭევერი, გამოქნილი ღიდად.

რომ შეხედავ, ფაქიზია, მორცხვად თვალებს ნაბავს, ბილეთების გაყიდვის დროს ულმობელად ქაფავს.

ეწაფება ლიდა გულით „შემოსავლის წყაროს“ და რეკორდი „ქაფის ხლაში“ უნდა დაამყაროს.

ამ საქმეში ამ კობაშას არ ეტყობა დაღლა, ტექნიკასაც ეუფლება მიდის მაღლა, მაღლა.

ქაფავდა და კვლად ქაფავს გაიდიდა დახლი, აგარაკზე აიშენა განაქაფით სახლი.

ნიანგოჯან, ინახულე ლიდა რეკორდსმენი და ჩანგალზე წამოაგვივით საკბილო ძღვენი.

ქოლოკი.

ჩვენს უგზო რაიონს. ვერ მოეკარები; ტალახში იხრჩობა კანჭი, ხარები....

ქ ვ ა ლ დ ა ქ ვ ა ლ

ცა, მიწა და სადგურის უფროსი

ქუთაისის მეორე სადგურს უწესრიგობას უსაყვედურებენ. დარწმუნები არ არის, ხშირად, არც სინათლეა, არც მგზავრებისადმი წესიერი მოპყრობა.

სამაგიეროდ ნაგავი ხოჭოები, სიბნელე, ქურდობა და ხულიგნობის ფაქტები აღარებელია.

ნიანგკორის გადმოცემით კი სადგურის უფროსს ეს არ აწუხებს. მას თურმე:

არც ადგილობრივ, არც უცხო
მგზავრთა არა აქვს რიღია,
ცა თითქოს ხელში უჭირავს
და მიწა მხრებზე ჰკიდია.

ან ცარიელი, ან ანთისაგზოთა თავი ამოვინებ

ნიანგკორი ქუხილი აბაშის რაიონიდან გვეკითხება:

— ჩვენი კონსტიტუციის თანახმად საბჭოთა კავშირის დროშა წითელია და სხვა ფერებს არ შეიცავს. აბაშის რაიონის სოფ. წყემის სასოფლო კედლის გაზეთის სათაურს კი „ამშვენებს“ დროშა, რომელიც წითელ ფერს გარდა შეიცავს ყვითელსა და შავ ფერს, რატომ?

— იმიტომ, რომ ალბათ გაზეთის სათაურის ასე „დამამშვენებლის“ მხრებს კონტრეველუციური თავი ამშვენებს. ჩვენ მოველოთ, რომ ამ უთავობის სათავე დაუჭოვენ ბლიცნიკი ნახება და ვილაცას თავსაც საკადრისად მოხვდება.

საქმის მეორე ნახევარი

დღეშეთის რაიონში სოფელი ბარისახოა. ბარისახოში კოოპერატივი არსებობს, კოოპერატივს კი აქვს საქონელი და ჰყავს ნოქრები. გამოდის, რომ ყველაფერი ისე ყოფილა, როგორც კოოპერატივში.

— არც მთლად ისე.

სხვა კოოპერატივებში არ იციან რას ნიშნავს კოოპმალარიჩი, ბარისახოში კი ეს დარგი ჰყვავის.

ბარისახოს კოოპმამგეობამ ნოქრები დააჯილდოვა.

ნოქრებმაც თავის მხრივ მალარიჩი გადაუხადეს გამგეობას, რაც 5480 მანეთად დაჯდა.

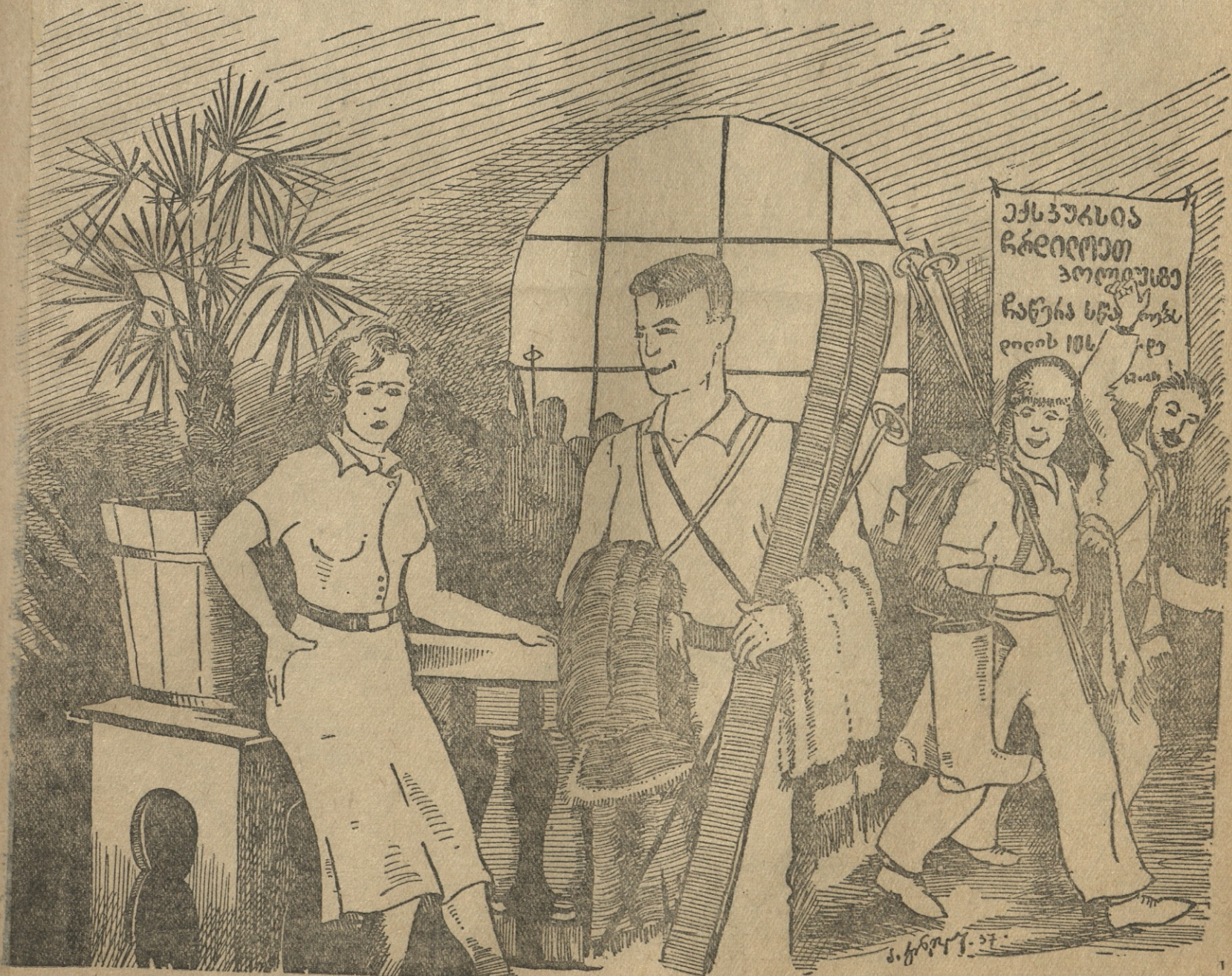
— შერე ამისათვის არავინ ჩაჯდა?

— არავინ.

— მაშ საქმის მეორე ნახევარი გასაკეთებელი ყოფილა.

ახლო მომავლის უამთხვევა

ნახ. ა. კანდელაკისა.

— შევცდი ჩვენი ადგილკომის არჩევაში, ყველაზე პირველად მე მივეცი ხმა, მაგან კი ყველაზე ბოლოს ჩამწერა ჩრდილოეთის პოლუსზე მიმავალ ექსკურსიის სიაში!

ჩვენ რკინისგზის სამმართველოს
ღვანულს ვერ დავუტყდებით,
რადგან სშირად მგზავრობის დროს
სურათს ვხედავთ ასეთს.